

Людина і ніч

Микола Вінграновський

Усе роздягнено, і все напоготові.

Ніч повертає голову: пора!

Гармата — бух! І горобці — ура!

Розквітли океани малинові.

Півлюдства дивиться півлюдству в темні очі.

Ще мить, ще мить! І ще єдина мить!

Любов чи смерть? Свобода а чи гніт!

І вічне вже владарювання ночі?

Усе роздягнено, і зближуються кроки...

Серця, держави, квіти, літаки,

І космос, і розлуки, і роки,

Усе роздягнене, оголене... на доки?